

Portals II

Het zevende niveau

Didi van der Velde

Voor iedereen vanaf 14 jaar

© 2020 Didi van der Velde

Omslag: Isabella Duis

Medicijnwiel: Didi van der Velde

Gedeelte uit schilderij blz. 161: Paula E. Vermeulen

Redactie: Willemien van Lith

ISBN 9789464054347

PORTALS II

HET ZEVENDE NIVEAU

Dit verhaal is het vervolg op mijn boek Portals. Dat verhaal ging over trollen, magische dieren en geheime ceremonies van de native Americans, de vuurvogel en meer interessante onderwerpen uit verschillende dimensies.

De hoofdrolspelers waren Cheveyo, een indianen meisje dat was geboren op de wilde prairie en Ahiga Tuari een jongetje uit de stad dat op tweejarige leeftijd door zijn moeder mee naar het oerwoud was genomen om een krachtplak te maken.

De twee tienjarige kinderen waren elkaars beste en enige vrienden. Ze waren onafscheidelijk en op de dag dat ze verliefd werden konden ze niet meer zonder elkaar.

In Portals II - het zevende niveau, is er inmiddels een tweeling geboren in de nieuwe nederzetting van Ahiga Tuari en Cheveyo. Op 10-jarige leeftijd krijgt de tweeling, Aditti en Ashkii genaamd de opdracht om in de magische onderwaterwereld op zoek te gaan naar 4 Adizikoon stenen. Ze moeten de aarde redden en komen na het beleven van verschillende avonturen terug met wijze lessen die ze van magische wezens hebben doorgekregen. Lessen die gaan over pure gedachten zonder oordeel, die zorgen dat je je weer vrij kunt voelen zodat je je weer herinnert dat je al volmaakt bent.

Beide boeken zijn zonder geweld, gewoon omdat er weinig verhalen zijn zonder geweld, goed of kwaad. Het is een spirituele reis door verschillende dimensies met verschillende geheime rituelen en ceremonies die poorten openen in je bewustzijn.

DANK

Mijn dank gaat uit naar mijn redacteur Willemien van Lith, dank je Willemien dat je in mij gelooft. Als je dyslexie hebt net als ik, is het een kroontje op je dyslexie om een boek te schrijven. Het is en blijft een overwinning om überhaupt te geloven dat je een kloppend verhaal kunt schrijven. Door in jezelf te geloven en te doen dat het wel zo is, kun je dingen voor elkaar krijgen die je nooit had durven dromen. Als je dit leest en je hebt ook last met spelling, laat je niet weerhouden om een boek te schrijven. Het voordeel van dyslexie is dat je een ongelooflijke grote fantasie hebt.

Mijn dank gaat uit naar Lucas , mijn spirituele vriend en nog veel meer.

Mijn trots gaat uit naar mijn nichtje van 10 jaar Isabella Duis, door haar ben ik in eerste instantie gaan schrijven omdat ik haar graag iets mee wil geven, dingen die ze niet op school leert. Voor het boek Portals II speelt ze een belangrijke rol. Zij heeft het kleurige schilderij op de voorkant gemaakt. Mijn dank is groot Isabella.

Ik draag dit boek op aan mijn nichtje en iedereen die graag wil werken aan zijn prachtige mooie zijn. Het is een grote eer dat ik nu dit tweede verhaal met jullie lezers kan delen.

EEN NIEUW BEGIN

Het was een mooie avond. Ahiga Tuari zat bij het vuur en dacht terug aan de tijd dat ze beiden nog maar tien jaar oud waren. Hoe ze elkaar ontmoet hadden en hun hechte vriendschap. Hij dacht aan de dag dat hij zomaar hals over kop verliefd werd op Cheveyo, de dochter van Grote Condor en kleindochter van Oma Drakenfly. Twee grote en belangrijke krijgers in de wereld van de indianen.

Hij keek terug naar alle volle maan ceremonies en hoe hij een immens grote bizon moest doden om zichzelf te bewijzen tegenover Cheveyo's clan. Zo kreeg hij op zijn tiende jaar zijn krijgersnaam Ahiga Tuari wat Jonge Arend betekende.

Ahiga Tuari werd verwelkomd in de familieclan van Cheveyo en mocht zichzelf een ware indiaan noemen en met haar trouwen. Het was de mooiste en belangrijkste dag van zijn leven.

Zijn glimlach werd groter toen hij zich de Feniks herinnerde die een belangrijke boodschap had te vertellen die alles te maken had met 'een nieuw begin'.

Hij knipperde met zijn ogen en keek om zich heen naar zijn nieuwe familie. Hij was trots en ontroerd tegelijk.

Ze waren inmiddels gelukkig getrouwd en hadden hun eigen nederzetting gebouwd om zo een nieuwe familieclan te beginnen. Het was belangrijk voor indianen om hun

familieclan te laten voortbestaan. Hun nieuwe clan was ver van de nederzetting waar ze waren opgegroeid.

Het was een prachtig bosrijk gebied waar voornamelijk loof- en dennenbomen groeiden. Het rook er heerlijk naar dennen, op de grond lag een dikke laag groen mos, dat aan je voeten voelde alsof je op het zachtste tapijt van de wereld liep. Vlakbij hun nederzetting stroomde een rivier. Het was dezelfde rivier waar ze waren opgegroeid, alleen dan meer dan honderd kilometer verder stroomopwaarts. Deze rivier mondde uiteindelijk uit in een grote waterval die naar beneden in de zee kletterde.

Het was daar waar ze hun nieuwe nederzetting hadden gecreëerd, vlak bij de zee. Als de wind goed stond kon je de geur van de zee ruiken en als je goed luisterde hoorde je de golfslag van Vader Zee. De nieuwe nederzetting was een speciale plek, een plek waar alles samenkwam en waar niets onmogelijk was. Het was een magische plek waar de contrasten elkaar uitvergrootten.

Zo'n tien minuten lopen van de nederzetting was een hoge klif waar je de horizon kon zien, een horizon zonder einde. De klif was meer dan 40 meter diep.

Het was daar waar altijd een regenboog aanwezig was en waar het water van de rivier als een waterval de zee in viel. Hoge golven sloegen tegen de klif aan alsof ze er dwars doorheen wilden beuken. Het leek wel of de wereld hier ophield te bestaan en dat de rest alleen nog maar uit zee en horizon bestond. Hier kon je goed zien dat de aarde een bolling had, hier zag je dat de aarde rond was.

Op de nederzetting stonden twee grote tipi's, één om het eten in te bereiden en een tipi om in te slapen. Voor de tipi's was

een grote ronde vuurplek gemaakt van keien waar de windrichtingen duidelijk in waren gekerfd.

Er stond een mooie totempaal voor de vuurplek van wel negen meter hoog. Ahiga Tuari had deze totempaal zelf gemaakt tijdens de zwangerschap van zijn vrouw Cheveyo.

In de totempaal waren allerlei totemdieren afgebeeld die Ahiga Tuari had gezien in een droom. De totemdieren waren voor hem onbekend. Het waren zeedieren, dieren die hij nog nooit eerder had gezien. Misschien had hij er wel van gehoord in verhalen maar een echte voorstelling kon hij zich er niet van maken. Ahiga Tuari had zijn leven lang in het oerwoud gewoond en wist niets van het bestaan van de zee af.

Toen hij aan het werk was aan de totempaal verschenen de totemdieren en alsof het de normaalste zaak van de wereld was sneed hij de vormen van deze dieren uit het hout. Zo had hij gedroomd over een grote schildpad, een orka en een walvis.

Hij was niet van indiaanse afkomst, hij was een kind uit de stad, zijn familie had geen totemdieren. Voor hem was het maken van de totempaal helemaal nieuw geweest.

Toen hij twee jaar werd besloot zijn moeder te breken met het wilde leven in de stad en verliet de 'beschaafde wereld'. Ze had er bewust voor gekozen om haar zoon op te laten groeien in de natuur samen met de dieren, Moeder Aarde, de sterren en de maancyclus.

Ahiga Tuari keek nogmaals naar zijn totempaal en dacht na. "Zouden dit de totemdieren zijn van mijn familieclan?"

Hij veegde het zweet van zijn voorhoofd en liep naar de rivier om zichzelf af te spoelen.

DE TROUW CEREMONIE

Hun huwelijksdag was zonnig, de lucht was blauw. De hele familie was druk bezig met de voorbereidingen voor de bruiloft. Ahiga Tuari bouwde samen met Grote Condor, de vader van Cheveyo, een speciale tipi waar de trouw ceremonie plaats zou vinden.

De moeders en Oma Drakenfly, de oma van Cheveyo, waren bezig met een feestelijke maaltijd met o.a. bizonvlees, heerlijke fruitsalades, aardwortels en vis. De broers van Cheveyo waren in de weer met het bouwen van de zweethut en het opwarmen van de stenen voor de zweethut.

De tent waar de trouw ceremonie zou plaatsvinden bestond heel simpel uit een aantal palen. Deze werden bedekt met bizon huiden en zo ontstond er een halve ronde open tent.

Terwijl Grote Condor en Ahiga Tuari de huiden over de palen van de tent aan het spannen waren, zag Ahiga Tuari een glinstering tussen de rode aarde. Hij pakte het met aarde besmeurde steentje van de grond en wreef het schoon aan zijn broek. Daarna bekeek hij het steentje nog eens goed en hield het tegen het licht. Hij was verrast door de schittering en liet de steen aan Grote Condor zien. De steen was ovaal en doorzichtig, hij paste precies in zijn handpalm. De steen had een speciale regenboogglans door de weerkaatsing van de zon. Als je er naar keek kreeg je een blij gevoel in je buik. "Moet je eens kijken, wat een prachtige steen!"

Grote Condor keek er naar en zei met luide stem: “Dit is heel bijzonder, dit is een Adizikoon, ook wel een Grootvadersteen genoemd. Het is een heel speciale steen, dat je deze hier vandaag vindt is uitzonderlijk. En dan ook nog op deze unieke dag, heel bijzonder.”

Hij pakte de steen, keek er nog eens goed naar en vervolgde: “Het is namelijk de enige steensoort waar je doorheen kunt kijken.”

Ahiga Tuari keek Grote Condor met verbaasde ogen aan. “Ja,” zei Grote Condor “Adizikoon stenen zijn de oudste bewoners van Moeder Aarde. Ze komen oorspronkelijk uit de zee en ze zijn afkomstig van een volk dat duizenden jaren geleden leefde. Dit soort stenen zijn zeer oud en hebben van alles meegemaakt, dus hebben ze ons heel veel te vertellen. Er zijn als ik het goed heb, zeven Adizikoon stenen op de aarde. Deze zeven Adizikoon stenen bewaken de geheime kennis van het zevende niveau. De Ancestors zeggen dat je deze steen alleen kunt vinden op plaatsen waar de bodem het diepst ligt.”

Grote Condor was even stil, keek bedenkelijk omhoog en krabde over zijn kin.

“Volgens mij heeft mijn vader vroeger ook eens zo’n steen in zijn bezit gehad, het is heel apart dat je deze steen vandaag hier vindt. Deze steen is bedoeld om door jou gevonden te worden. Het is een schakel tussen alles wat nog komen gaat.” Ahiga Tuari slikte, keek nogmaals naar de steen en stopte hem veilig in het zakje dat om zijn nek hing. Ze gingen door met de voorbereidingen van de trouw ceremonie want er moest nog veel gebeuren.

Ze liepen samen naar de zweethut waar de twee broers van Cheveyo, Enapy en Kwahu, de laatste kleden over het karkas van de takken van de zweethut legden, om deze helemaal te bedekken zodat de hut pikdonker werd vanbinnen.

De zweethut, ook wel sweetlodge, is een belangrijk ritueel bij de indianen. Dit ritueel wordt niet alleen bij volle maan ceremonies gehouden maar eigenlijk gebruikt bij verschillende bijzondere happenings die een nieuw begin inluiden. In een zweethut ceremonie reinig je je lichaam, je ziel en je geest. Als je na de ceremonie uit de zweethut komt, kom je in wezen uit de baarmoeder van Moeder Aarde en ben je opnieuw geboren. Zo kun je je leven weer een nieuwe wending geven.

Toen ze klaar waren met alle voorbereidingen, rende Ahiga Tuari opgewonden naar de rivier om een frisse duik te nemen om zich vervolgens terug te trekken in een speciale tipi voor de twee verliefde jongeren om zich te kleden en zich klaar te maken voor de bruiloft. Toen ze omgekleed en gereed waren voor de ceremonie haalde Grote Condor hen op.

Ze zagen er schitterend uit. Ahiga Tuari had een mooie grote gekleurde indianentooi op zijn hoofd, zijn twee lange vlechten vielen over zijn schouders naar voren tot over zijn gespierde borstkas, op zijn schouders lag een berenvel dat hem nog breder en stoerder deed lijken. Hij droeg een leren broek en in zijn hand had hij een speer vast.

Cheveyo had een prachtige hertenleren jurkje aan met franjes. Het jurkje viel soepel langs haar lichaam, ze had haar haar los met om haar hoofd een bandje met een kleine rode veer. Over haar schouders droeg ze een delicaat geweven satijnen doek met geheimzinnige symbolen.

Het was een stralende dag. Ze volgden Grote Condor naar de plek waar de ceremonie plaats zou vinden, achter hen liep de rest van de familie, Cheveyo's twee broers, Oma Drakenfly en haar moeder Aponi. Van Ahiga Tuari waren zijn moeder en Tobias hun hond erbij. Dat was zijn enige familie, zijn vader was op tour met zijn band.

Iedereen had zich op zijn mooist aangekleed, het was één kleurenpallet van traditionele indiaanse kledendracht

Aangekomen op de plek waar de trouw ceremonie plaats zou vinden lagen twee bizonvellen op de grond waar Ahiga Tuari en Cheveyo plaats moesten nemen. Grote Condor ging recht tegenover hen zitten in kleermakerszit. Hij pakte uit een klein leren zakje dat om zijn nek hing twee plukjes heilige tabak en zegende die. Hij gaf Cheveyo en Ahiga Tuari ieder een plukje. Ze hielden het met eerbied vast in hun beide handen. “Blaas al jullie wensen en dromen in de heilige tabak,” zei Grote Condor, “en de Ancestors laten jullie wensen uitkomen.”

Vervolgens kreeg iedereen een plukje van de heilige tabak in de hand. Iedereen blies de mooiste gedachtes en dromen voor het liefdeskoppel in de tabak.

Grote Condor zuchtte diep en sprak vroom: “Het huwelijk is net als het vuur, dat moet bijgehouden worden anders gaat het uit. Het is jouw verantwoordelijkheid als man Ahiga Tuari om het vuur te verzorgen. Zorg dat het altijd blijft branden.”

Ahiga Tuari stond op en stak het hout dat op de kleine vuurplek lag symbolisch aan.

Grote Condor ging verder. “Vuur is een krachtig geschenk. Het geeft ons niet alleen warmte maar zorgt ook voor de bereiding van ons voedsel en het beschermt ons tegen de wilde dieren. Als je het vuur niet goed verzorgt, kan het uit de hand lopen en veel leed brengen. Zoals zoveel tegenstellingen in ons leven, gebruik vuur wijs.”

Na deze woorden gooide iedereen zijn tabak in het vuur, zodat alle wensen door het vuur naar het Universum werden gestuurd.

Grote Condor pakte zijn heilige pijp die gebruikt werd bij belangrijke ceremonies. Deze pijp was van zijn voorouders. Hij werd gebruikt om te bidden, de waarheid te spreken en dankbaarheid naar het grote mysterie uit te zenden. De kop van de pijp stelde het vrouwelijke aspect voor en de steel het mannelijke. Het plaatsen van de steel in de kop stond voor eenheid, schepping en vruchtbaarheid.

Grote Condor sprak: “We eren Moeder Aarde, Grootvader Zon, Vader Hemel, Grootmoeder Maan, de vier windrichtingen en de vier elementen: lucht, vuur, aarde en water. Geef deze trouw ceremonie alle heiligheid die zij verdient.”

Op deze manier vroegen ze toestemming aan de Ancestors om het huwelijk in te zegenen.

Cheveyo legde haar hand op haar dikke buik, waar op dat moment de baby's zachtjes trappelden. Ahiga Tuari legde zijn handen ook op haar buik. Dat was een mooi moment om even bij stil te staan, bij hun nieuwe begin.

De pijp ging rond en vervolgens een schaal met water. Grote Condor pakte de schaal en hield deze hoog boven zijn hoofd de lucht in.

“Dit is het water van Moeder Aarde, al het leven is afhankelijk van water. Omdat de aarde een vrouw is, ‘Pacha mama’ is het de verantwoordelijkheid van de vrouw in het huwelijk om het leven te laten stromen zoals water in een rivier. Door deze symbolische handeling brengt de vrouw harmonie in de relatie.”

Cheveyo pakte de hand van Ahiga Tuari en kneep er zachtjes in. Cheveyo nam de schaal met water aan, reikte die omhoog en nam een slokje. De schaal met water ging rond en iedereen nam een slokje water uit de schaal.

Grote Condor vervolgde: “Deze veer,” hij pakte een grote condor veer die voor hem op de grond lag en hield hem hoog

de lucht in, “deze veer bevestigt jullie huwelijk, neem hem mee naar huis en laat hem jullie herinneren aan de dag van vandaag en jullie gelofte van liefde aan elkaar. We gaan nu naar de zweethut om samen een nieuw begin te maken. De reiniging in de zweethut gaat om dankbaarheid, nederigheid en het zuiveren van een nieuwe weg die je gaat inslaan vol nieuwe levenskracht.”

Ahiga Tuari en Cheveyo pakten samen de gigantische condor veer aan, die prachtig glansde in het zonlicht. Ze kusten elkaar en met zijn allen liepen ze naar de zweethut, waar de roodgloeiende hete stenen al lagen te wachten om in de zweethut neergelegd te worden.

Na de zweethut ceremonie, spoelden ze elkaar af met koud water en feliciteerde iedereen elkaar. Het was tijd om bij het vuur te zitten, waar de uitgebreide maaltijd stond te wachten. Die avond zongen ze en maakten muziek, ze genoten van elkaar en van dit nieuwe begin.

DE GROTE ORKA

Het was een paar dagen na hun huwelijk. Het was een hete dag, Ahiga Tuari keek omhoog naar de totempaal die hij aan het maken was. De zon stond op zijn hoogst en scheen fel in zijn bezwete gezicht. Hij hield zijn hand boven zijn ogen zodat hij niet recht in de zon hoefde te kijken. Hij bekeek zijn totempaal nog eens goed en met een bedenkelijke blik krabde hij op zijn hoofd. Hij haalde zijn haar dat op zijn voorhoofd plakte uit zijn gezicht. Daar stond hij dan met een mes en bijl in zijn handen. Geen idee waar hij naar keek, wat waren dat voor dieren die hij had gebeeldhouwd. Waarom had hij specifiek over deze dieren gedroomd en uit de totempaal gehakt en wat hadden ze te vertellen?

Hij ging zoals gewoonlijk als hij raad nodig had naar Grote Condor. Hij was een wijs man, ook wel een sjamaan of medicijnman genoemd. Hij was een ziener, iemand die met de Spirits, het vuur, Moeder Aarde, de sterren en het Universum kon praten, hij had voor alles een antwoord en wist altijd raad.

Grote Condor keek hem aan en zei met een rustige stem: “Laten we te rade gaan bij onze voorouder spirits, ik durf te wedden dat het met de Adizikoon steen te maken heeft.” Ahiga knikte. Grote Condor gooide zijn lange vlechten terug over zijn schouder naar achter en liepen naar de vuurplek om vuur te maken. Ahiga Tuari liep zonder iets te zeggen achter hem aan. Ze waren met zijn tweetjes en gingen bij het vuur zitten. Voordat ze het wisten verschenen er zomaar uit het niets zeven mannen, ze zaten met zijn allen in kleermakerszit